

De adviezen in dit boek zijn zorgvuldig afgewogen en proefonder-
vindelijk tot stand gekomen. Ze bieden echter geen vervanging voor
professioneel medisch advies, maar dienen louter te worden gezien als
stimulering van het zelfgenezend vermogen. De auteur noch de uit-
geverij en haar werknemers staan garant voor de in dit boek gegeven
informatie, en kunnen derhalve niet aansprakelijk worden gesteld voor
geleden persoonlijke, materiële of financiële schade.

Wat vingers vertellen – Reinhard Stengel
© 2013 Schirner Verlag, Darmstadt
© 2016 Nederlandse vertaling: Uitgeverij Panta Rhei, Katwijk aan Zee
Oorspronkelijke titel: Was Finger verraten
Vertaald uit het Duits door: Jörgen van Drunen

ISBN 978.90.8840.140.4
NUR 861

Grafische verzorging: FTP-Focus to Prepress, Zevenhuizen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, internet of op welke ander wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Voorwoord.....	7
Inleiding – ziel, handen, huid, voeten	10
Wat is zielensjamanisme?	15
Mijn weg naar het zielensjamanisme	19
De taal van de ziel.....	22
De handen spreken boekdelen	26
De vingers	29
Combinaties van vervormde vingers	70
Vervormingen van de vingers	88
De huid	99
De gezichtshuid en hoofdhuid	102
De huid op de rest van het lichaam	105
De stand van de voeten en benen	111
Het opheffen van blokkades.....	123
<i>Oefening 1: Naar de taal van de ziel luisteren</i>	124
<i>Oefening 2: Voor onze ziel spreken</i>	126
<i>Oefening 3: Je zorgen aan de aarde geven</i>	127
<i>Oefening 4: Onze last met water wegspoelen</i>	128
<i>Oefening 5: Geef je zorgen aan het vuur</i>	128
<i>Oefening 6: Laat de wind door je heen waaien</i>	129
<i>Oefening 7: Zelfacupressuur</i>	132
<i>Oefening 8: Een vergevingsritueel</i>	134
<i>Oefening 9: De aurareiniging</i>	135
Het empathische gesprek met de cliënt.....	139
Ten slotte	141
Fotoverantwoording.....	142

VOORWOORD

Hoewel ik niet graag generaliseer, durf ik met een gerust hart te beweren dat ieder mens gezond en klachtenvrij wil leven. Allemaal willen we het lijden vermijden en zorgeloos kunnen genieten van het bestaan. Om deze reden letten we min of meer op ons voedsel, doen we aan sport, en zoeken we manieren om te ontspannen. Een evenwichtig dieet van hoofdzakelijk plantaardige voedingsmiddelen, veel frisse lucht en de juiste balans tussen voldoende rust en beweging, zijn de basisingrediënten voor een stabiele gezondheid. Maar ook al houden we ons strikt aan deze basisprincipes, nog steeds bezorgt het leven ons ongemakken die we niet kunnen verklaren.

Er zijn mensen die ondanks het feit dat ze aan yoga doen en vegetarisch eten, last hebben van rugpijn of spijsverteringsproblemen; sommigen voelen zich ondanks dat ze sporten zwak en moe; weer anderen lopen ondanks jarenlange meditatie telkens tegen dezelfde problemen aan die hen maagpijn bezorgen.

Veel mensen kampen met een dergelijke situatie. Ze zorgen binnen de grenzen van hun vermogen zo goed mogelijk voor hun lichaam, maar toch worden we zonder duidelijke oorzaak ziek. Hoe valt nu te begrijpen dat iemand die gezond eet, niet rookt en aan sport doet, plotseling kanker of een andere ernstige ziekte krijgt?

Ons lichaam zit zeer ingewikkeld in elkaar, maar onze ziel is nog veel complexer. De ziel slaat wonden op in de vorm van blokkades. Vaak merken we die niet eens op, maar desondanks zijn ze van invloed op onze fysieke gesteldheid. Als we deze blokkades zouden herkennen en opheffen, zouden we echt in vrijheid kunnen leven. We zouden weer vrij ademen, ons even uitrekken en vervolgens het leven met

hernieuwde kracht, en vooral met veel meer vreugde tegemoet treden. Externe factoren zouden dan minder invloed op ons hebben. Ons fysiek welzijn zou onze geestelijke gezondheid weerspiegelen.

Helaas wordt binnen de gezondheidszorg nog steeds veel te weinig gekeken naar de psychische achtergrond van ziektes. Terwijl ons innerlijk juist de eerste plek is waar we zouden moeten kijken als we werkelijk en blijvend gezond willen worden.

Het is erg lastig om de taal van de ziel te begrijpen. Gelukkig hebben we in ons lichaam een bondgenoot die ons kan laten zien waar zich een psychische blokkade bevindt, en wat de oorsprong van die blokkade is.

Voor de geoefende observeerder geeft het lichaam voldoende signalen om een oude wond, een oude blokkade, of een oud thema op het spoor te komen. Aan de handen, de huid, en de stand van benen en voeten kunnen we al veel aflezen over de geestelijke achtergrond van een lichamelijke ziekte, of van een steeds terugkerend levensthema. Zowel de fysieke kwaal als de steeds terugkerende thema's verhinderen dat we echt kunnen zijn wie we zijn.

Dit boek helpt je in het leren herkennen van die signalen. Na een beknopte inleiding in de handdiagnostiek en het spreken van de ziel via de huid, behandel ik kort de bijzonderheden van het zielensjamanisme en beschrijf ik de weg die ik aflegde om uiteindelijk tot deze methode te komen. Daarna volgt het belangrijkste deel van dit boek: de diagnose van vingers en handen en de aanwijzingen die ze geven over de psychische achtergrond van problemen. Aangezien de duiding van de vingers ons slechts in een bepaalde richting wijst en dus geen volledige methode is om concrete blokkades te benoemen, behandel ik tevens de duiding van de huid en die van de stand van benen en voeten, waardoor we nog meer aanwijzingen krijgen. Uiteindelijk geldt

altijd dat de concrete blokkade alleen in een persoonlijk gesprek met de cliënt kan worden opgespoord.

Toch verschaft de huidconditie in combinatie met de stand van vingers en voeten ons voldoende informatie over waar we onze aandacht op moeten richten. Ten slotte lees je in het laatste deel van dit boek op welke manieren je bepaalde blokkades kunt oplossen, om zo jezelf en eventueel ook andere mensen te kunnen helpen.

Ik wens je veel succes op je weg naar meer zelfkennis en nieuwe inzichten. Ik hoop dat je steeds verder naar heelheid toe kunt groeien, en dat je steeds meer in de buurt komt van het wezen dat je kunt zijn!

Reinhard Stengel
Zomer 2013

INLEIDING

Ziel, handen, huid, voeten

In veel Aziatische landen, evenals in het Westen, heeft de handdiagnostiek al eeuwenlang grote betekenis. Onze handen vertellen veel over ons. Het zijn de gereedschappen waarmee we in de wereld om ons heen werkzaam zijn. Helaas kent men het handlezen tegenwoordig alleen nog maar van waarzeggers, en geniet het – hoewel er op dat gebied ook zeer vaardige mensen zijn – een nogal dubieuze reputatie. Wetenschappelijke interesse in het fenomeen is in ons land vrijwel niet aanwezig, terwijl bijvoorbeeld de handleeskunst binnen de Indiase ayurveda, *hasta smudrika* geheten, in haar thuisland zeer veel respect geniet.

Ook in de traditionele Chinese geneeskunde wordt zeer aandachtig naar handen gekeken. Daar beginnen of eindigen immers verschillende energiebanen, de zogenaamde meridianen die door het hele lichaam lopen en het energiesysteem beïnvloeden. Je zou ze kunnen zien als sensoren van de ziel; als de energiestroom wordt verstoord dragen de meridianen bij aan de eventuele vervorming van de vingers.

De analyse van bepaalde lichaamskenmerken was dus wijdverspreid over een groot aantal culturen, waarbij zonder uitzondering de handen een belangrijke rol vervulden. Dat is ook niet zo verwonderlijk wanneer je je realiseert dat we onze handen iedere dag blootstellen aan de wereld, bijvoorbeeld tijdens alledaagse handelingen als het pakken en gebruiken van een voorwerp. Het zijn ook de handen waarmee we iemand begroeten; we wenken elkaar ermee of drukken ze stevig op die van de ander. Wanneer er op dat moment iets mis is met onze

handen, zouden we ons meteen afvragen: Waar grijpen we nu naar? Wie of wat willen we koste wat kost vasthouden en kunnen we niet loslaten?

Via de vorm van onze handen en vingers vertelt de ziel wat we in ons leven kunnen aanvaarden en wat we moeten veranderen, opdat we weer in staat zijn onze weg zonder hindernissen te vervolgen.

Rechtstaande vingers horen waarschijnlijk bij het soort mensen dat rechtlijnig en niet gehinderd door blokkades het levenspad bewandelt. Zij leven in het hier en nu, aanvaarden het moment zoals dat zich voordoet.

Als daarentegen onze vingers krom zijn en misschien zelfs pijn doen, wijst dat erop dat we mensen zijn die moeite hebben met beslissingen nemen; we worden vaak geconfronteerd met in onze ogen onoplosbare problemen, waardoor we onszelf en de manier waarop we ons uitdrukken in allerlei bochten moeten wringen.

Natuurlijk klinkt dit allemaal nog wat algemeen, maar als we eenmaal hebben geleerd om de vervormingen te herkennen en te duiden, zijn de innerlijke blokkades die tot problemen leiden zeer goed aan de vingers af te lezen. Hier spreekt de ziel – en wij kunnen die taal leren.

Ook op de huid kun je sporen vinden van innerlijke blokkades. De locatie van bepaalde verschijnselen (zoals een rode kleur, een allergische reactie, uitslag, enz.) is daarbij ook van belang. In het algemeen kun je vragen stellen als: Wat zijn mijn pijnlijke plekken? Waar voelt de huid dun aan? Waar ‘jeukt’ het?

Als laatste zeggen ook de stand van de benen en die van de voeten iets over de blokkades die ons de weg versperren: Waar staan we voor? Hoe bewandelen we onze weg? Zijn we standvastig of wankelen we op onze benen? En waarvoor precies lopen we weg?

De connecties tussen lichamelijke verschijnselen en hun psychische achtergronden zijn mij in de afgelopen decennia steeds duidelijker geworden. Cliënten met bepaalde problemen of thema's en de daarbij behorende lichamelijke kenmerken vonden steeds weer de weg naar mijn praktijk. In het begin dacht ik nog dat het toeval was, maar nadat ik bij de zoveelste cliënt een specifieke combinatie waarnam van de vingerstand en de omschreven persoonlijke klachten, kon ik niet meer mijn ogen sluiten voor het onmiskenbare; de verbanden waren overduidelijk. Hoe meer ervaring ik opdeed, hoe zekerder ik werd in het benoemen van de samenhangen. Het herkennen van die onderlinge verbanden werd een onmisbaar hulpmiddel en zodoende een groot onderdeel van mijn sjamanistische praktijk. Langzaam maar zeker ontwikkelde ik een techniek waarmee ik via de buitenkant dingen te weten kwam over de binnenkant. Daarbij was ik er natuurlijk altijd op bedacht dat ik de cliënt niet direct op het uiterlijk 'beoordeelde', laat staan 'veroordeelde'. Zie het gewoon als een zeer praktisch hulpmiddel waarmee je snel en gemakkelijk achter de blokkades kunt komen waarvan de cliënt zich vaak zelfs helemaal niet bewust is, of die hij of zij heeft verdrongen.

Als we de taal van de ziel, die door middel van ons lichaam tot uitdrukking komt, leren begrijpen, kunnen we de werkelijke oorzaken van innerlijke blokkades (en de bijbehorende symptomen) herkennen en opheffen.

Alleen al de poging om op deze manier met de ziel te communiceren veroorzaakt een verschuiving die bijdraagt aan het opheffen van de blokkades. De ziel wordt eindelijk eens een keer gezien. Eindelijk voelt zij zich gehoord!

Vergelijk het met het wegnemen van de eerste steen uit een dam.

Wanneer je een rivier volledig blokkeert krijg je stilliggend brak water, terwijl het leven hoort te stromen. Maar zodra je de eerste steen verwijdt begint het water weer te stromen, en geneest de rivier na verloop van tijd zichzelf. Hoe meer stenen er wegvallen hoe krachtiger het water de resterende blokkades te lijf kan gaan, en hoe eerder volledig herstel kan plaatsvinden.

Sommige mensen zullen wellicht tegenwerpen dat de vorm van onze vingers of de stand van onze voeten en benen genetisch bepaald is, en dat deze genetische aanleg geen blik in onze ziel biedt.

Dit bezwaar moet ik echter tegenspreken! Natuurlijk is de vorm van onze vingers en benen deels een kwestie van erfelijkheid, maar niet alles is louter op de genetica terug te voeren. Verwondingen aan de ziel komen vaak voor in zielengroepen, waar we in opgroeien. Zo'n wond wordt soms van generatie op generatie doorgegeven, totdat iemand uiteindelijk in staat is de confrontatie met die beschadiging aan te gaan en de blokkade op te heffen, zodat het leven van die persoon en die van zijn nakomelingen daar niet meer door worden bepaald.

Zielen incarneren vaak in groepen. Deze groepen zijn niet alleen door de positieve aspecten van hun relaties uit het verleden met elkaar verbonden, maar ook door hun verwondingen. Dat klinkt misschien een beetje zweverig, maar je kent ongetwijfeld families waarin bepaalde problemen zich van generatie op generatie herhalen. Als we aan zulke familiemechanismen denken, is het wellicht niet zo vreemd om over het bestaan van zielengroepen te spreken.

Ook het feit dat de vorm van onze vingers na het opheffen van de blokkade vaak weer verandert, weerlegt een zuiver genetische verklaring, ondanks dat dit proces meestal tussen de drie en zes jaar in beslag neemt.

Eén ding moet ik nog benadrukken: alle informatie in dit boek dient uitsluitend voor het ontdekken van achtergronden op zielsniveau. Voor de diagnose van ziektes hebben we reguliere artsen of alternatieve therapeuten. In mijn sjamanistische aanpak, waarbij de ziel centraal staat, gaat het om het vinden van dieperliggende oorzaken van problemen en om het opheffen van de blokkades, zodat het zelfgenezend vermogen van het lichaam weer wordt geactiveerd.

WAT IS ZIELENSJAMANISME?

Sjamanistische tradities vind je overal ter wereld; van de jungles in het Amazonegebied tot de Noord-Amerikaanse prairies, van de grassteppen in Mongolië tot de ijsvlakten op de Noordpool. Maar ook dicht bij huis bestaan er tradities die sjamanistisch genoemd kunnen worden. De Germaanse en Keltische druïden gebruikten methoden die lijken op die van de sjamanen in andere delen van de wereld.

Voor al deze culturen geldt dat ze niet alleen op de voor ons zichtbare wereld vertrouwen, maar ook toegang hebben tot een geestelijke wereld die door geestelijke wezens wordt bewoond, zoals krachtdieren, geestelijke leraren en oude zielen, die de sjamaan bij zijn zoektocht naar genezing van hun cliënten ondersteunen.

De sjamaan reist tussen deze twee werelden heen en weer, met behulp van zijn trommel of ratel. Monotone ritmes brengen hem in trance en bieden hem toegang tot de geesteswereld, maar begeleiden hem ook weer bij zijn terugkomst.

Een andere bijzonderheid binnen het sjamanistische wereldbeeld, is dat wij sjamanen er bij ziekten altijd van uitgaan dat zij een achtergrond op zielsniveau hebben. Overigens spreken we binnen het zielensjamanisme niet over 'ziekten' maar uitsluitend over 'onpasselijkheden', dat wil zeggen dat iets niet (of niet meer) past. De blokkade kan ofwel door ervaringen in dit leven zijn ontstaan – we spreken dan van ervaringen die in het impliciete geheugen worden opgeslagen – of door ervaringen die zijn terug te voeren op vorige incarnaties, wat we ons schaduwrijke onbewuste noemen. Alle pijnlijke ervaringen die we ooit hebben opgedaan kunnen een ernstige of minder ernstige blokkade hebben veroorzaakt. Die blokkades stremmen de energiestroom in ons lichaam, zodat we niet volledig door die energie worden gevoed.

Als binnen een complex systeem een bepaald gebied niet van energie wordt voorzien, levert dat onvermijdelijk problemen op. Energie moet stromen! Als ergens in het lichaam de energie wordt geblokkeerd, of als een deel van het lichaam onvoldoende energie krijgt, ontstaan daar fysieke symptomen.

We gaan ervan uit dat elk mens voorafgaand aan zijn incarnatie een zielenplan formuleert, ofwel alleen, ofwel met behulp van geestelijke helpers en begeleiders in de geesteswereld. Elke verwonding van de ziel die vervolgens plaatsvindt tijdens de incarnatie – dus tijdens de belichaming hier op aarde – en die niet onderdeel was van het oorspronkelijke zielenplan, komt op een gegeven moment in de vorm van onpasselijkheden tot uiting. Deze variëren van schijnbaar onschuldige klachten, zoals chronische vermoeidheid en regelmatig verkouden zijn, tot levensbedreigende ziekten als kanker en tuberculose.

Verwondingen van de ziel vinden vaak al plaats tijdens de zwangerschap. Als de ziel de bevruchte eikel van onze moeder betreedt, begint volgens de sjamanistische zienswijze de eigenlijke geboorte; de ziel betreedt de materie: we incarneren. Vanaf dit moment heeft alles wat in de omgeving van de moeder gebeurt (bijvoorbeeld de afwijzing van de zwangerschap door de vader van het kind, of de angst van de moeder voor financiële onzekerheid) invloed op ons, ook als we het ons later niet meer kunnen herinneren.

Onuitgesproken gedachten van onze moeder of vader kunnen er al toe leiden dat er in ons onbewuste sterke blokkades ontstaan, die in ons latere leven een onvoorziene omvang kunnen krijgen.

In mijn bijzondere vorm van het zogenaamde zielensjamanisme kijk ik vooral naar lichamelijke kenmerken, die als waarschuwingssignalen van de ziel voor blokkades kunnen worden gezien. We kijken dus

naar het lijden van het lichaam om conclusies te kunnen trekken over het lijden van de ziel. In de tweede stap heffen we de blokkade op met behulp van de geesteswereld, zodat onze energie weer kan stromen en we onze weg volgens ons zielenplan kunnen vervolgen. We dringen diep in het onbewuste door en veranderen van buiten wat de ziel geschaad heeft. Zo wordt de ziel geheeld, en dat heeft weer een heilzame uitwerking op het lichaam.

De sjamanistische tradities zijn zoals gezegd zeer oud. Onze voorouders begrepen de taal van de ziel nog, maar wij mogen die opnieuw leren. Daarbij kunnen uitdrukkingen uit ons alledaagse taalgebruik ons op de juiste weg helpen: *Mijn hart is gebroken. Ik heb knikkende knieën. Het ligt me zwaar op de maag. Het komt me de strot uit.*

Verwondingen van de ziel uiteten zich vaak in fysieke symptomen. Misschien niet direct na een gebeurtenis, maar uiteindelijk wel, zeker wanneer een bepaalde ervaring telkens terugkomt. Daar moeten we dus goed op letten!

MIJN WEG NAAR HET ZIELENSJAMANISME

Dat een in Oostenrijk geboren man zich een sjamaan noemt is op de hedendaagse spirituele marktplaats, waar alles wordt aangeboden wat men zich kan voorstellen, misschien niet eens zo vreemd. Mensen die mijn eerste boek¹ hebben gelezen kennen mijn verhaal misschien al (en kunnen dit hoofdstuk gerust overslaan). Voor de andere lezers wil ik graag kort vertellen hoe ik terecht ben gekomen op de weg die ik nu bewandel. Ik hoop met mijn verhaal duidelijk te maken dat het nooit te laat is om een andere weg in te slaan om eindelijk uitdrukking te geven aan de ziel, die dat verdient.

Ik ben opgegroeid aan het Bodenmeer. Vanaf mijn kinderjaren was ik al nauw met de natuur verbonden. Rondzwerven door het bos vond ik leuker dan spelen met mijn leeftijdgenoten, waardoor ik al snel als zonderling werd gezien. De stenen die ik aan de oevers en op de bodems van rivieren vond werden mijn leermeesters. Ik voelde me tot die stenen aangetrokken; ik had het gevoel dat ze een geheime kracht bezaten.

Later werd ik automonteur en opende ik een kleine garage. Het ging steeds beter, de kleine garage werd een autobedrijf dat steeds groter werd. Ik deed mee aan autoraces, en mijn leven werd steeds meer gekenmerkt door statussymbolen, waarvan ik echter nauwelijks kon genieten doordat ik altijd werkte. Vriendschappen werden verbroken, en op gegeven moment moest mijn gezondheid er ook aan geloven;

¹ Reinhard Stengel, Rainbowman. *Seelenshamanische Energiearbeit*. Schirner Verlag, Darmstadt 2012

mijn eerste hartinfarct.

Een bevriend arts raadde me aan om er een tijdje tussenuit te gaan. Ik vloog naar de Verenigde Staten, waar ik door gelukkige omstandigheden kennismaakte met Fred, een sjamaan van de Crow-indianen. Hij toonde me de wereld van het zielensjamanisme, leerde me het sjamanistisch reizen, zat samen met mij in zweethutten, begeleidde mijn *vision quest*, gaf mij de naam *Rainbowman* omdat hij op de prairie recht boven mij een regenboog had gezien, en bovenal was hij een goede vriend. Het was een tijd van zeer bijzondere belevenissen, waarin ik werd teruggeleid naar datgene waarvan ik als kind zo had gehouden: de natuur!

Erop terugkijkend is het voor mij volkomen logisch dat ik na mijn terugkeer weer in mijn oude gewoontes verviel. Het volgende hartinfarct liet niet lang op zich wachten, ik scheidde voor de tweede keer, en toen ik mijn autobedrijf had verkocht en daarna als vertegenwoordiger ging werken kreeg ik mijn derde hartinfarct. De artsen waren van mening dat ze bij mij drie stents in moesten brengen. Ik lag in het ziekenhuis en voelde me eenzamer dan ooit tevoren. Ik probeerde er achter te komen waarom alles zo verschrikkelijk was misgegaan. En toen moest ik plotseling denken aan Fred, mijn sjamanistische vriend... Ik mediteerde de hele nacht, en hoorde voortdurend Fred zeggen dat ik mijn koffer moest pakken en het ziekenhuis moest verlaten. 'Vertrouw op je eigen kracht', zei hij.

De volgende ochtend, het advies van de artsen om me te laten opereren ten spijt, verliet ik het ziekenhuis en veranderde mijn hele leven. Ik leerde, leerde en leerde. Ik volgde cursussen bij Horst Krohne, Nina Dul, Pjotr Elkunoviz, en nog veel meer mensen die hun energie aan de genezing van andere mensen beschikbaar stellen. Maar de grootste leraar bleef voor mij de geesteswereld, waartoe ik dankzij mijn sjama-

nistische vriend Fred toegang had verkregen. Op een gegeven moment begon ik zelf seminars te geven en boeken te schrijven, om datgene wat ik had ervaren met anderen te delen. Ik was een totaal andere weg ingeslagen. Eindelijk bevond ik me weer op de weg die mijn oorspronkelijke zielenplan voor mij voorzien had: terug naar de natuur, terug naar de verbinding met de geestelijke wereld. Als zoiets voor mij mogelijk was, iemand die totaal was vervreemd van zijn essentie, dan ben ik er zeker van dat ook andere mensen daartoe in staat zijn.

DE TAAL VAN DE ZIEL

Geen enkele ziekte ontstaat puur toevallig, of komt tot stand door een onbarmhartig en onbeduidend lot. Alles heeft een betekenis, alles verwijst naar onze innerlijke processen. Je kunt je ware zelf lange tijd verloochenen, een andere weg bewandelen en daarbij steeds verder van je zielenplan afwijken, maar zo'n leven laten zijn sporen na.

In de eerste plaats heeft de ziel dan verdriet, en hebben we mogelijk regelmatig last van kwaaltjes. We hebben een vaag gevoel van onpasselijkheid en weten niet precies wat we ermee aan moeten. Dan begint onze ziel ons indringend te roepen. We krijgen ernstiger problemen, moeten misschien zelfs geopereerd worden, waarna we ons ten onrechte hersteld voelen. We denken soms dat ons lichaam een machine is die je kunt repareren, waar je vervangende onderdelen in kunt stoppen als iets niet meer zo functioneert als we graag zouden willen. Maar dat zou slechts symptoombestrijding zijn, terwijl we ons met de oorzaak zouden moeten bezighouden.

Op een gegeven moment laat de ziel van zich horen. We worden zo ziek dat ons hele leven op z'n kop staat. Als er bijvoorbeeld decennialang iets op onze maag ligt wat we altijd negeerden, kan daar op een gegeven moment een maagzweer uit ontstaan. Als onze belangrijke organen niet meer goed werken, worden we zeer in ons leven beperkt. We moeten dan elke dag medicijnen innemen die vreselijke bijwerkingen hebben en ons op een ander niveau zelfs nog zieker maken. Mogelijk moeten we ons overgeven aan medische behandelingen die ons in leven houden, maar ons tegelijkertijd ook verzwakken en pijn bezorgen.

Neem nu bijvoorbeeld mensen met nierproblemen die elke week moeten dialyseren. Problemen op zielsniveau die gedurende lange tijd worden genegeerd en vervolgens tot fysieke symptomen in de nieren leiden, zijn vaak te herkennen aan de ringvinger. De ziel communiceert dus niet alleen met ons via symptomen van een onpasselijkheid, maar ook via de stand van onze vingers.

Laten we even kijken naar de samenhangen, zodat je alvast een idee krijgt van waarmee je in dit boek aan de slag gaat!

Een van de taken van de nieren is de omzetting en uitscheiding van gifstoffen. Daarnaast produceren de nieren hormonen voor de aanmaak van bloed. Als we nu naar iemands ringvinger kijken en zien dat die in de richting van de middelvinger is gekromd, kunnen we daaruit afleiden dat de betreffende persoon altijd alles maar slikt: elke belediging, elk kwaad woord, iedere ongewenste bemoeienis van andere mensen, bespottingen, enzovoort. Op zielsniveau wordt er steeds meer gif opgenomen, zonder dat deze persoon hier iets tegen doet. Hij verweert zich niet, en hij doet ook niets aan de verwerking van de gevoelens die in hem naar boven komen. Het voorgeschotelde gif wordt bereidwillig ingeslikt. Doordat gif op zielsniveau minstens zo schadelijk is voor de mens als tastbaar gif dat we via onze voeding binnenkrijgen, wordt het hem op een gegeven moment gewoon te veel. Het systeem kan al dat gif niet meer aan. De nieren gaan minder goed functioneren, waardoor fysieke gifstoffen ook niet meer kunnen worden uitgescheiden en tevens de productie van hormonen voor de aanmaak van bloed niet meer feilloos verloopt. De kwaliteit van het bloed wordt zowel door de in het lichaam aanwezige gifstoffen als door de tekortschietende hormonen slechter, wat weer leidt tot problemen in andere organen.

De eigenlijke oorzaak van dit alles vinden we in zijn kinderjaren,

